

Osu přírodního parku Rokytky tvoří stejnojmenný tok. V přírodní rezervaci Mýto místy meandruje a překládá své řečiště

Smetanka (Praha 14) - Území přírodního parku je vymezeno vodním tokem Rokytky a jeho údolní nivou, Kyjským rybníkem a zástavbou starého Hloubětína. Středem přírodního parku se táhne lesnatý hřeben vrchu Smetanka (242 m n. m.), svah U hloubětínské vinice (Hloub) a svah Pod Hájem nad osadou Aloisov. Přírodní park navazuje ve východní části na přírodní park Klánovice-Čihadla a společně vytváří hlavní území „zeleného klínu“ táhnoucího se od východního okraje Prahy do centra, který se v závěru projevuje vrchem Vítkov (270 m n. m.) na Žižkově.

Středem území se táhne hřeben Pražského zlomu, který vystupuje na povrch v přírodní památce Pražský zlom. Z geologického hlediska tvoří území především drabovské křemence, břidlice libeňské a královské.

Šárka-Lysolaje (Praha 6) - osou tohoto přírodního parku je tok Šáreckého potoka, při jehož březích leží celá řada důležitých zvláště chráněných území počínaje Divokou Šárkou a konče Podbabskými skalami. Ve svém celku představuje tento přírodní park pravděpodobně nejzachovalejší přírodní oblast Prahy (není narušena ani větší těžbou kamene) umožňující celodenní vycházku přírodními komplexy vlastně jen v malé vzdálenosti od centra Prahy.

Název přírodního parku	Vyhláška	Rozloha [ha]
1. Botič-Milíčov	3/1984	824,00
2. Říčanka	3/1984	407,70
3. Radotínsko-Chuchelský háj	8/1990	1 392,40
4. Šárka-Lysolaje	8/1990	1 005,00
5. Drahaň-Troja	8/1990	578,80
6. Hostivař-Záběhlice	8/1990	423,10
7. Rokytky	8/1990	136,50
8. Modřanská rokle-Cholupice	3/1991	1 707,50
9. Košíře-Motol	3/1991	354,40
10. Klánovice-Čihadla	3/1991	2 222,80
11. Prokopské a Dalejské údolí	7/1993	652,50
12. Smetanka	19/2009	150,10

Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy vydává propagační materiály věnované jednotlivým prvkům chráněné přírody hlavního města.

Jejich součástí jsou letáky o přírodních parcích hlavního města Prahy.

Tyto letáky jsou dostupné v tištěné formě v Informačním centru MHMP, Mariánské náměstí 2.

Jejich elektronická forma je umístěna na webových stránkách <http://envis.praha-mesto.cz/priroda>

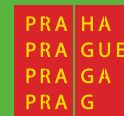

Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. pamatuje v § 12 také na ochranu krajinného rázu.

Tím je myšlena zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa nebo oblasti a ochrana před činnostmi snižující jejich estetickou a přírodní hodnotu.

K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo zrušení jeho stavu.

PŘÍRODNÍ PARKY PRAHY

Letecký pohled na přírodní park Prokopské a Dalejské údolí ukazuje, že toto území bylo v minulosti značně ovlivněno lomovou činností (těžba vápenců)

Zákon České národní rady o ochraně přírody a krajiny č. 114/1992 Sb. pamatuje v § 12 také na ochranu krajinného rázu. Tím je myšlena zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa nebo oblasti a ochrana před činností snižující jejich estetickou a přírodní hodnotu.

K ochraně krajinného rázu s významnými soustředěnými estetickými a přírodními hodnotami může orgán ochrany přírody zřídit obecně závazným předpisem přírodní park a stanovit omezení takového využití území, které by znamenalo zničení, poškození nebo zrušení jeho stavu.

Přírodní parky v duchu tohoto zákona odpovídají dřívějším oblastem klidu. Již vyhlášené oblasti klidu byly podle § 90 uvedeného zákona automaticky prohlášeny za přírodní parky. V současné době je v České republice přes sto přírodních parků, na území Prahy dvanáct. V našem hlavním městě je význam přírodních parků mnohem větší než v jiných částech ČR. Právě v rámci administrativních hranic velkoměsta bylo možno tímto způsobem chránit větší celky dosud méně narušené krajiny. Přírodní parky by měly přispět ke zlepšení životního prostředí města, měly by fungovat jako účinná ochranná pásma zvláště chráněných území a konečně je možno je využívat i pro rekreační účely. Svým způsobem tedy přírodní parky v Praze fungují obdobně jako chráněné krajinné oblasti v jiných částech ČR.

Botič-Milíčov (Praha 10) – údolní nivy přirozeně meandrujícího Botiče a Pitkovického potoka, obsahuje zvláště chráněná území Pitkovická stráň a Milíčovský les a rybníky.

Drahán-Troja (Praha 7 a 8) – oblast Trojské kotliny s botanickou a zoologickou zahradou a řadou zvláště chráněných území - např. Podhoří, Zámky, Bohnické údolí.

Hostivař-Záběhlce (Praha 10) – navazuje na přírodní park Botič-Milíčov. Jeho jádrem je zvláště chráněné území Meandry Botiče se zachovalými ukázkami přirozeně meandrujícího toku Botiče s jeho břehovými porosty. Součástí přírodního parku je i Hostivařská pře-

hrada, která byla vybudována v letech 1959–1963 a zvláště po dobudování Jižního Města se stala jedním z nejvýznamnějších rekreačních areálů Prahy.

Klánovice-Čihadla (Praha 9) – rozlehlý komplex klánovických lesů s několika zvláště chráněnými územími ve vazbě na Počernický rybník, který je také maloplošným chráněným územím. Přírodní park tak představuje přírodovědecky pozoruhodný komplex a zároveň velmi důležitý rekreační areál.

Košíře-Motol (Praha 5) – dominantou tohoto přírodního parku je tabulová hora Vidoule (zvláště chráněné území). Okolní lesní pozemky zahrnují i lesní komplex v okolí motolského krematoria včetně dalších zvláště chráněných území.

Modřanská rokle-Cholupice (Praha 4) – jádrem tohoto přírodního parku je rozlehlá Modřanská rokle (zvláště chráněné území), která představuje geomorfologicky pozoruhodný útvar a zároveň vynikající a velmi oblíbený rekreační areál. Území doplňují pozemky v okolí Cholupic, které si dosud uchovaly svůj přírodní charakter a vlastně nic nenaznačuje, že se nacházejí v těsné blízkosti města.

Prokopské a Dalejské údolí (Praha 5) – pozoruhodný komplex přírodovědecky cenných ekosystémů především na vápencích. Je zde celá řada zvláště chráněných území, z nichž některá (např. národní přírodní památka Požáry) obsahují velmi cenné geologické profily s bohatými nálezy zkamenělin a mají celosvětový význam. Především skalní výchozy a svahy orientované k jihu hostí celou řadu vzácných teplomilných rostlin, jako je např. koniklec luční načernalý, více druhů kavylů či mochna písečná. Velmi bohatá jsou společenstva bezobratlých živočichů – brouků, motýlů či plžů.

Radotínsko-Chuchelský háj (Praha 5) – součást chráněné krajinné oblasti Český kras a zároveň z přírodovědeckého hlediska jedno z nejcennějších území Prahy. Při botanickém průzkumu zde bylo zjištěno na 600 druhů vyšších rostlin, k nejvzácnějším patří včelník rakouský, kavyl Ivanův, či třemdava bílá.

Ještě mnohem bohatší je zde zvířena - především bezobratlí. Naši pozornosti neunikne otakárek fenyklový a otakárek ovocný, vzácné jsou různé druhy mandelínek a nosatců. Na vápence jsou vázány vzácné druhy měkkýšů. Území je značně postiženo těžbou vápenců, která zde probíhá i v současné době. Na druhé straně právě při těžbě kamene byly obnaženy vědecky velmi cenné geologické profily s celou řadou zkamenělin prvohorních živočichů. Právě odtud byly popsány četné nové druhy trilobitů, hlavonožců či ramenonožců.

Rokytky (Praha 9 a 10) – osou tohoto přírodního parku je tok Rokytky, která představuje kromě Vltavy a Berounky největší a nejdelší vodní tok na území Prahy (délka toku 36,2 km, z toho 31,5 km na území Prahy). Na území přírodního parku navazuje objekt zámku a obory v Kolodějích. Součástí přírodního parku je zvláště chráněné území Mýto s pozoruhodnými geomorfologickými jevy.

Říčanka (Praha 10) – přírodní park se rozkládá podél Říčanského potoka mezi Uhříněvsí a Běchovicemi. Také tento park si dosud uchoval ráz venkovské krajiny, kde se střídají pole, louky a rybníky s většími i menšími lesními porosty. Součástí území je zvláště chráněné území Obora v Uhříněvsí – komplex lužního lesa s bohatým keřovým a bylinným patrem.

Geologický podklad přírodního parku Šárka-Lysolaje budují mj. neúživné starohorní bulžníky, na kterých se rozvíjí společenstvo vřesu

